

fuzinar

Leto XXXI

Ravne na Koroškem, avgust 1994

Št. 8

PO PRVEM ŠE NADALJNI KORAKI ZDRAVLJENJA ŽELEZARN

"Teško je pisati uvodnike, ko se razmere v Slovenskih železarnah spreminjajo iz dneva v dan. Nihče v tej družbi ne ve povedati, ali Slovenija železarne potrebuje ali ne. S takšnim občutkom živijo ljudje v teh krajih. Lahko bi rekli, da se lastniki obnašajo do njih precej nestrokovno in neodgovorno," je v zadnji, še lanski, številki revije Krovine, zlitine in tehnologije zapisal dipl. inž. Jožef Arh.

Urednik strokovne revije Slovenskih železarn takrat še ni vedel, da bodo poslanci državnega zbora konec julija obravnavali kar dva zakona, ki pomenita nov korak k sanaciji slovenskega železarstva, in sicer o zagotavljanju sredstev za odplačilo posojil za trajna obratna sredstva in posojil za nujna investicijska dela.

Čeprav je bilo na zasedanju slovenskega parlamenta ponovno v ospredju staro vprašanje železarne - da ali ne oziroma ali bodo sploh kdaj poslovale brez izgub, pa letošnje polletno poslovno poročilo in Pharove študije dokazujejo, da koncern v veliki meri uresničuje sanacijske načrte in dosega nekatere pričakovane cilje. Metalurške družbe so v letošnjih prvih šestih mesecih - glede na enako lansko obdobje - za dobrih šest odstotkov povečale obseg proizvodnje, vrednostno pa kar za tretjino, kar pomeni, da za izdelke dosegajo višje cene. Lanska prodaja v metalurgiji je bila količinsko presežena za 20 odst., vrednostno za 50, realno pa skoraj za 20 odst. Tudi denarni tokovi se izboljšujejo. Večina proizvodnih zmogljivosti je zasedenih, naročila pa razkrivajo ozka grla v proizvodnji, ki zahtevajo posodobitev. Tehnološke izboljšave narekuje tudi usmerjanje v izdelavo kakovostnih in dražjih jekel. V zadnjem času pa je železarnam začelo primanjkovati obratnih sredstev, saj so že porabile 72 milijonov mark kredita, za katerega je 1992. leta država sprejela poročilo.

Vlada je zato sklenila (odločil pa bo seveda državni zbor) povečati kreditni potencial za obratna sredstva še za 33 milijonov mark, za nujne naložbe pa nameniti 28 milijonov mark. Predlog zakona, ki bo na parlamentarnih klopih ponovno jeseni (drugo branje), predvideva, da bo nova in stara posojila Slovenskih železarn iz proračuna vračala kar država sama. Vlada je sprva predlagala zgolj državno jamstvo za najemanje posojil, vendar si je premislila, saj, kot je dejal minister Tajnikar, so Slovenske železarne državna last, obveznosti za vračanje posojil pa bi bile zanje prevelike breme.

Predlagana zakona bosta v prihodnjih osmih letih obremenila državni proračun še za 61 milijonov mark,

namenjenih za vračanje glavnice posojil, medtem ko bodo morale obresti odplačati železarne same. Rešitev, ki naj bi Slovenskim železarnam pomagala ujeti konjunkturo na svetovnem trgu ter povečala njihovo konkurenčnost in učinkovitost, je resda malo nenavadna - država kot lastnica s plačevanjem glavnice dolga dokapitalizira železarne. Zaradi pripomb državnoborskega sekretariata za zakonodajo in pravne zadeve mora vlada do septembra zagotoviti skladnost zakonov s sistemsko ureditvijo javnega financiranja.

Javno mnenje je, sodeč po razpravah v parlamentu, do Slovenskih železarn še vedno kritično, češ da le-te požirajo velike vsote davkoplačevalskega denarja, čeprav študije in rezultati zagotavljajo, da bodo že prihodnje leto ali najpozneje leta 1996 pozitivno poslovale. Do naslednjega zasedanja državnega zbora mora vlada pripraviti tudi načrt postopnega umikanja države iz železarn.

Državni sekretar za gospodarstvo dr. Ivo Banič je nedavno povedal, da so Slovenske železarne vredne vsaj 50 milijard tolarjev in da jih bo država - kljub velikim vlaganjem vanje - 1996. leta prodala z dobičkom.

Za sedaj se zdí predlagana zakonska rešitev še najbolj razumna: Sanirati tiste dele železarskega giganta, ki imajo v prihodnjih letih možnosti, da preživijo. Zapiranje železarn namreč tudi ne bi bilo poceni, ustvarilo pa bi ogromno armado brezposelnih.

Bo prihodnje uvodno razmišljanje v nekdanjem Železarskem zborniku bolj optimistično?

METAL

SPREMENITI PRODAJNO STRATEGIJO

Po vrsti sušnih let se je v zadnjem času povpraševanje po metalurških izdelkih na svetovnem in evropskem trgu povečalo, kar tudi za ravenski Metal pomeni več naročil in višje cene, prvi hip pa zadrego, kako zadovoljiti vse kupce. Kakor je dejal **direktor Komerciale dr. Milan Svajger**, se podjetje zaradi obilice raznovrstnih drobnih naročil duši v delu, pa se kljub temu ne more rešiti zaostankov, zato je nujno, da prilagodi strategijo trženja novim razmeram.

V juniju so obrati Metala dobro delali in so mesečni načrt za nekaj odstotkov presegli. Izvozili so več kot 58 odstotkov blaga, kar je prav tako ugodno, enako kakor struktura izdelkov, saj je bila sedanja prodajna cena 110,30 SIT ali 1,39 DEM za kg, kar pomeni, da so prodali ustrezen delež visokokakovostnih jekel, četrtina med njimi je orodnih.

Kljub temu v vodstvu Komerciale ne morejo biti zadovoljni, saj jim vsak dan trkajo na vrata kupci, ki jim Metal ne pošlje naročenega blaga. Gre za manjša naročila, ki so jih sprejeli še v času, ko je dela primanjkovalo, odkar pa so začela prihajati večja naročila, je majhne količine raznovrstnih jekel - večinoma še s posebnimi zahtevami - vse težje vključiti v proizvodni program. Zaostanki so nastali tudi iz drugih razlogov, predvsem zaradi pomanjkanja starega železa v januarju in februarju.

Zaradi takega stanja so se v vodstvu Metala odločili, da bodo s posebnim prodajnim režimom skušali vplivati na strukturo naročil. Normalna cena naj bi veljala za naročila do najmanj 5 ton, za 4 tone naj bi kupci doplačali 5 odst., za 3 tone 10 odst., za dodatne obdelave pa še nadaljnjih 10 odstotkov.

Takemu povišanju cen pa nasprotujejo predvsem kupci orodnih jekel, ki so že tako draga, doslej pa so jih kupovali v zelo majhnih količinah, tudi po 500 kg. Odslej si bodo prodajo tako majhnih količin lahko privoščili le proizvajalci, ki

premorejo dovolj obratnih sredstev za skladiščno prodajo oziroma proizvodnjo na zalogo. Metal bi za to potreboval vsaj 4 mio DEM obratnih sredstev.

"Če bomo dosledno vztrajali pri večjih količinah", je dejal dr. Svajger, "se zna zgoditi, da bomo prihodnje leto brez zaostankov, vendar z nasprotnim predznakom. Lahko si privoščimo, da izgubimo nekaj kupcev, a večje kupce, ki nekatere vrste jekel naročajo tudi v manjših količinah, moramo obdržati. Veliko lahko storimo z boljšim sodelovanjem med proizvodnjo in prodajo. Z dobrim načrtovanjem proizvodnje

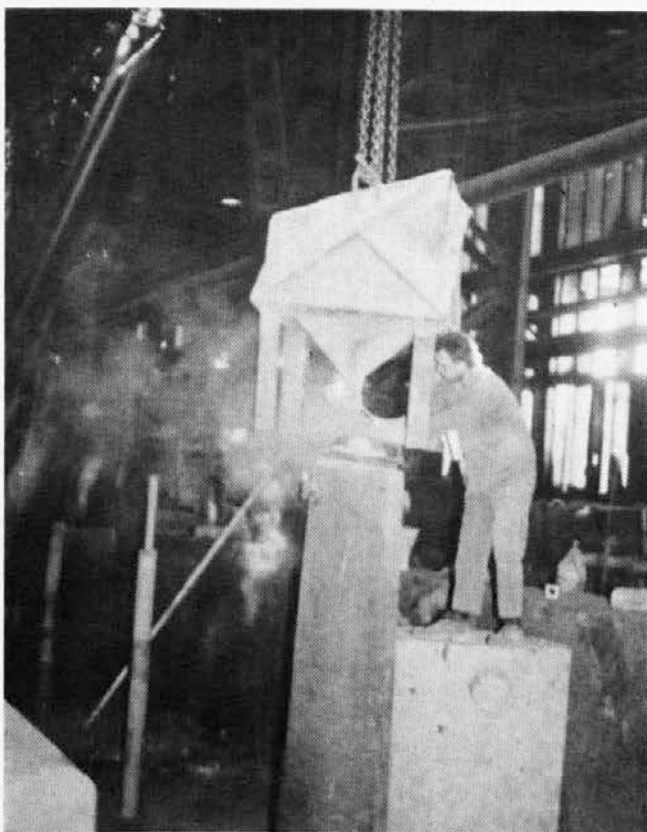
je mogoče združiti drobna naročila po dimenzijah in tako ustreči tudi manjšim kupcem. S tem pa se izognemo tudi nenehni menjavi ogrodi ter fizičnemu naporu ljudi v obratih.

Večje povpraševanje po naših jeklih moramo znati obrniti v našo korist, pri tem pa moramo paziti, da ne bomo ošabni. Domači kupci nam že očitajo, da jih zanemarjamo. Res dajemo prednost dobrim plačnikom, ti pa so večinoma inozemski, medtem ko je na domačem trgu likvidnostna situacija še vedno slaba; pri tej prodaji gre večinoma za kompenzacije. Pomanjka-

nje denarja občutimo tudi mi, vsak mesec lovimo likvidnostna sredstva za plače in za financiranje proizvodnje. Ker pa je verjetno, da se bo prihodnje leto povpraševanje po jeklih znova zmanjšalo (nekateri trgovci si ustvarjajo velike zaloge, ker računajo še na nadaljnje zviševanje cen), moramo biti pripravljeni na kompromise, da ne izgubimo preveč kupcev. Količinskih omejitev se ne bomo držali kot pijanec plota, ali z drugimi besedami: Vsakega naročila, ki presega dve toni, smo veseli, ne bomo pa tudi vnaprej zavračali drobnejših naročil, temveč jih bomo v pripravi dela zbirali po dimenzijah ter tako skušali vključevati v proizvodni program."

Razen s količinskim omejevanjem naročil name ravajo v Metalu doseči boljši poslovni uspeh tudi s povečanjem cen v jesenskem obdobju. Vprašanje je, kako bodo kupci to sprejeli. Vsekakor bodo morali biti v vodstvu podjetja zelo previdni. Ob konjunkturi je določen pritisk na cene razumljiv in potreben, hkrati pa je treba obdržati kupce. Še več, v Metalu je bila proizvodnja doslej prenilna - mesečno bi morali prodati nad 7 ton izdelkov in zanje dobiti nad 9 mio DEM, da ne bi ustvarjali dodatne izgube. Seveda take proizvodnje ne morejo doseči le z izbiro naročil, temveč bi bile potrebne vsaj minimalne investicije - za začetek kontrolna linija in peč z zaščitno atmosfero v Valjarni.

Mojca Potočnik

JEKLOLIVARNA

LETOŠNJE 1. POLLETJE JE BILO BOLJŠE OD LANSKEGA

Krivulja poslovanja v letošnjem prvem polletju se je zadnji mesec sicer nagnila nekoliko navzdol, toda ne zato, ker bi primanjkovalo dela, pač pa zato, ker v obratih niso zmogli dobro in v roku izpolniti vseh naročil. Zaostanek iz junija bodo skušali nadomestiti v juliju, za naprej pa bodo storili vse, da bo proizvodnja potekala kar najbolj v skladu s načrtom. Pravzaprav bodo, kot je dejal **direktor dipl. inž. Jože Studenčnik**, proizvodni načrt oblikovali kar se da racionalno, kolikor je - glede na strukturo naročil in zmogljivosti agregatov - le mogoče.

Skupna vrednostna realizacija je v prvih šestih mesecih znašala 91,2 odst. in količinska 87 odst. Najboljša je bila v aprilu in maju, ostali meseci so bili slabši, junija so bili na povprečju polletja. Realizacija je bila nekoliko nižja, ker je zaradi nekvalitetnega litja zakasnila mehanska obdelava ulitkov.

Na domačem trgu so v Jekloliivarni načrt prodaje presegli, izvozili pa so manj, kot so načrtovali, in to zaradi zamika naročil firme Grove, ki je največji kupec izdelkov iz teže livarne. Zamik je tolikšen, da bo zaostanek do konca leta težko nadomestiti.

Sicer pa je bistveno večjo realizacijo z naročili po nekaj kosov težko doseči. Boljši poslovni rezultat bi dosegli le, ko bi pridobili več istovrstnih, serijskih naročil. S tem bi bila manj obremenjena priprava dela, agregati bi bili enakovredneje zasidani in bolj izkoriščeni, manj težav in stroškov bi bilo s pripravo modelov in z organizacijo proizvodnje.

Odkar je povpraševanje po livarskih izdelkih večje, si v komerciali Jekloliivarne prizadevajo, da bi dosegli boljšo strukturo naročil. Predvsem v Nemčiji so pridobili precej novih partnerjev, ki so že naročili vzorčne pošiljke. Prav to pa zdaj položaj Jekloliivarne otežuje, saj je z vzorčnimi naročili več dela in stroškov, finančni rezultat samo zanje ne more biti ugoden, je pa zelo pomembno, da so ta naročila kvalitetno in pravočasno opravljena, saj je od tega odvisno, ali se bo naročnik odločil za večje

količine, ki so za proizvajalca poslovno zanimive.

Zaradi težav z naročili (v kriznem obdobju so morali sprejeti vsako delo) so bili v preteklih letih proizvodni in drugi stroški v Jekloliivarni zelo visoki. Leta 1992 so materialni stroški znašali skoraj 98 odst. realizacije, lani so se zmanjšali na 81 odst., v letošnjem prvem polletju pa so pri 35 odst. višji realizaciji padli na 72,9 odst. S tem še niso dosegli načrta, vendar pomeni tako zmanjšanje stroškov velik korak k izboljšanju poslovanja.

Gibanje ostalih poslovnih stroškov, kot so amortizacija in plače, je s stališča podjetja negativno. Število zaposlenih se je povečalo in plače so se povišale. Medtem ko so še pred dvema letoma zaostajale za kolektivno pogodbo, jo zdaj v povprečju presegajo za 12 odst. Še vseeno pa to zaposlenih ne motivira za boljše delo. Proizvodni proces v Jekloliivarni trpi zaradi velike odsotnosti delavcev - v povprečju jih je 10,6 odst. v bolniški, iz drugih vzrokov pa jih manjka na delu še nadaljnjih deset odstotkov. Še vedno je med zaposlenimi precej ljudi, ki se

"znajdejo" - izkoristijo socialno zaščito in si iščejo dodatni vir zaslužka. In ti so na boljšem kot oni, ki pridno delajo, da zaslužijo zase in še za te iznajdljivce.

Delež poslovnih stroškov je znašal v lanskem 1. polletju 58 odstotkov, v letošnjem pa 54 odstotkov, kar pomeni izboljšanje, vendar ne tolikšnega, kot so načrtovali, saj še vedno ustvarjajo izgubo. Ta je v poslovnem delu lani znašala 31 odstotkov, letos pa se je znižala na 24,5 odstotka.

Boljše rezultate bi v Jekloliivarni - razen z ugodnejšo strukturo naročil - lahko dosegli, ko jih ne bi pestile likvidnostne težave in bi mogli izpeljati nekaj najnujnejših investicij. Določena investicija bi bila potrebna za izdelavo večjih kroning jeder (do nazivnega premera 150 mm), boljšo kakovost litja pri manjših kosih bi dosegli, če bi uvedli litje s kiperico, načrtujejo mehanizacijo na furanski liniji in izboljšave v čistilnici, težki livarni ter pri frekvenčnih pečeh.

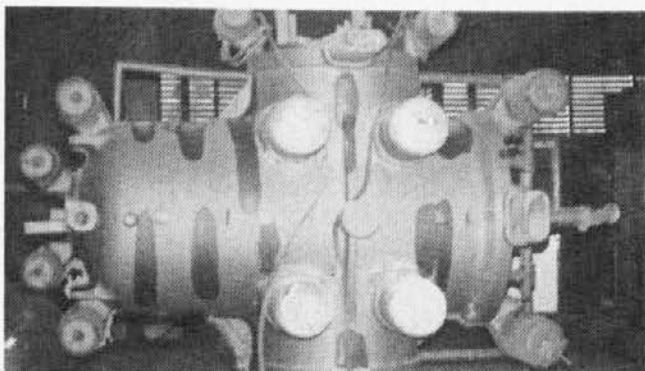
Kot je dejal direktor Studenčnik, bi želeli v bližnji prihodnosti uresničiti vse investicijske načrte, letos pa izpeljati vsaj enega od pro-

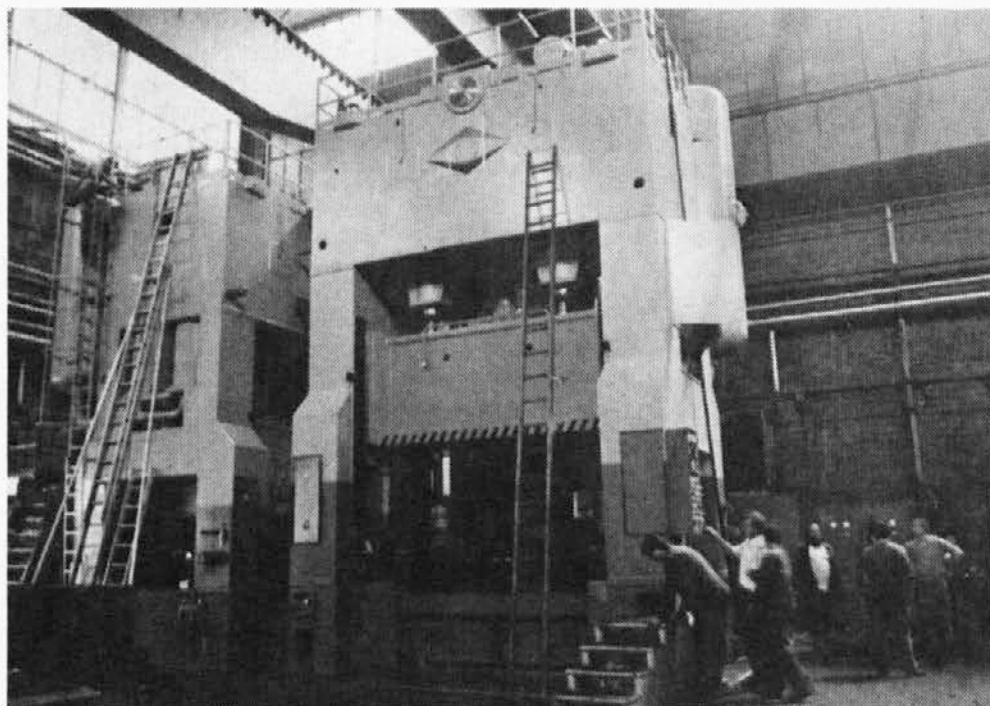
jektov. Upajo, da bodo od države dobili garancijo za posojilo, ki ga potrebuje tudi večina drugih družb Železarne Ravne, saj bodo imele v nasprotnem primeru kmalu velike težave s financiranjem proizvodnje in z izplačili plač.

Upravni odbor Jekloliivarne, ki se je sestal v četrtek, 7. julija, je poslovanje tega podjetja v letošnjem prvem polletju ocenil pozitivno, saj so se kazalci glede na lani precej izboljšali. Izguba pa je še previsoka in potrebni bodo veliki napor, da se bo poslovno leto izteklo kolikor toliko normalno in da bo prihodnje leto denarni pretok pozitiven.

Ob vsem pomanjkanju sredstev bi lahko v Jekloliivarni veliko naredili z izboljšanjem kakovosti dela. S tem bi se izognili dodatnim obdelavam in ponovnim litjem; tako bi lažje izpolnjevali dobavne roke, bistveno pa bi se znižali tudi stroški proizvodnje.

Iz poročila o kakovosti je razvidno, da je bilo v Jekloliivarni v 1. polletju 6 odstotkov neuspele proizvodnje, kar še ni zaskrbljujoče, je pa več, kot so načrtovali. Delno je večji izmeček nastal tudi zaradi raznovrstnih drobnih naročil, ki jih zaradi obremenjenosti tehnoloških oddelkov ni bilo mogoče dovolj dobro tehnološko obdelati. Boljši izplen in večji odstotek uspele proizvodnje si torej vodstvo Jekloliivarne obeta tudi od tržnih aktivnosti v zadnjem obdobju, ki bodo pripomogle k boljši strukturi naročil.

STISKALNICA

ZA AMERIŠKO TOVARNO AVTOMOBILOV

Konec julija so predstavniki ameriške firme Dana Corporation prevzeli prvi dve stiskalnici od osmih, ki jih bodo Stroji do marca prihodnje leto naredili za tega naročnika.

Stiskalnici S4 800 sta 800-tonski in se razlikujeta po velikosti delovne mize. Število gibov je spremenljivo, pri prvi od 20 do 30 in pri drugi od 9 do 18. Kakor vse stiskalnice, ki jih bodo Stroji izdelali v dveh paketih po 4 (sledili bosta še 1000 in 2000-tonska, nato se bo paket ponovil) sta tudi prvi dve namenjeni za novo avtomobilsko tovarno, ki jo gradijo v državi Kentucky. Eno od stiskalnic iz te serije bodo Stroji razstavili na jesenskem sejmu v Hannovru, zato mora biti izdelana prej, kot določa pogodba s kupcem.

Stiskalnice za firmo Dana delajo Stroji po lastnih načrtih, kupec pa ima seveda svoje

zahteve glede opreme. Tako mora biti krmiljenje oziroma elektronska oprema ameriška, šest stiskalnic (razen dveh malih) mora imeti avtomatsko nastavitve pritiska zraka v izravnalnih cilindrih ter hidravlično sklopko in zavoro, ki sta pri manjših dveh pnevmatični. Pri vseh stiskalnicah se meri

dejanska sila stiskanja, kar je pomembno zato, da lahko nastaviš vrednost za določeno orodje. Vseh osem stiskalnic bo opremljenih s hitrimi sponami za pritrditev orodja na trak in mizo. Izboljšali so tudi konstrukcijo, zato so bili predstavniki kupca ob prevzemu, ki je bil 27. julija, s prvima strojema

za firmo Dana nadvse zadovoljni.

Kakor je povedal vodja projekta dipl. inž. Adi Peter, pri delu in montaži stiskalnic ni šlo brez težav. Obratna sredstva so dobili v obliki posojila, ki so ga najeli v Avstriji. Zvarjenje sta naredila Mostovna in Monter (v prihodnje bodo večino zvarjencev izdelali Stroji sami, za 2000-tonski stiskalnici pa so jih naročili na Slovaškem), stebre so izdelali v Kopremu, ulitke in odkovke so dobili iz Jeklolivarne in Kovačnice, hidravlična sklopka in zavora sta delo Ortlinghousa, pnevmatiko je prispevala firma Wichita.

Prvi dve stiskalnici za firmo Dana so Stroji izdelali v dogovorjenem dobavnem roku, kar je za sodelujoče lep uspeh, saj so imeli precejšnje težave z dobavo delov, predvsem ulitkov. Ker je bila ustrezna tudi kakovost izdelave stroja, se lahko številnim čestitkam od odpremi obeh stiskalnic pridružimo tudi mi ter vodstvu in zaposlenim zaželimo, da bi za ameriške in druge kupce nadaljevali uspešno delo tudi v prihodnje.

Mojca Potočnik

OSKRBA Z ENERGIJO V JUNIJU 1994

V juniju sta bili dobava in oskrba porabnikov s primarnimi energenti v redu. Mazuta nismo nabavili, na parnih kotlih pa smo poleg zemeljskega plina pokurili še 32.800 kg odpadnega olja.

V redu sta bili tudi proizvodnja in oskrba porabnikov s sekundarnimi energenti.

V juniju smo zbrali 92,7 m³ odpadne emulzije in iz nje pridobili 7.000 kg olja za sežig. Skupno smo zbrali 32.800 kg odpadnih olj, in sicer poleg olja, pridobljenega s cepitvenjem emulzije, še 5.800 kg od družb železarne in 20.000 kg od zunanjih dobaviteljev.

Opravili smo načrtovane preventivne preglede na energetskih napravah. V valjarni smo opremili odvzemna mesta za rezanje profilov z zemeljskim plinom. V čistilnici smo vgradili plinski števec za merjenje porabe zemeljskega plina za rezanje ulitkov.

Na podlagi naročil smo opravili še vrsto servisnih del in popravil na energetskih napravah in omrežju za zunanje porabnike.

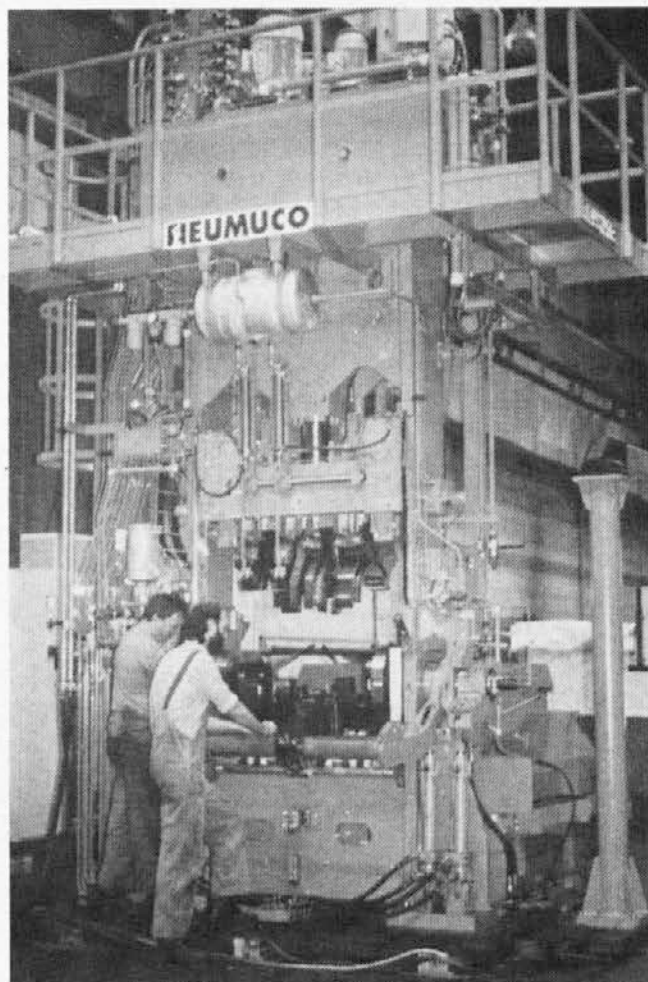
Inž. Ferdinand Kotnik

Stiskalnica HKV 63 za tovarno Gerlach

Sredi julija (14.7. je bil prevzem) so iz obrata TSD odpremili stroj za krivljenje kolenčastih gredi HKV 63. Delo je podjetju STO Ravne priskrbela firma CPS iz Ljubljane, naročila ga je nemška firma Eumuco, ki je dala tudi vse načrte, končni kupec stroja za kovaško linijo pa je kovačnica Gerlach v Nemčiji.

Stroj bi prvotno morali izdelati v ljubljanskem Litostroju, zaradi nekaterih nerešenih problemov pa so celotno naročilo prenesli v STO Ravne, kjer so prvotno prevzeli le izdelavo posameznih delov - cilindra, paha in ohišja - ter orodja, nato pa so stroj tudi sestavili.

Osnovni zvarjenec so naredili v Monterju, več garnitur orodij so izdelali v Orodjarni, električne omarice za krmiljenje v Schiss Metalni, stroj pa so izdelali in sestavili delavci TSD in električarji podjetja Eltes. Sodelovali so še delavci Serpe in varilci iz Instalaterja, montažo pa sta nadzorovala strokovnjaka iz Eumuca. Delo je pomagal

Odlična ocena za STO

Revozova ocenjevalca sta ob koncu junija opravila presozo sistema kakovosti v obratih STO. Proizvodnjo sta ocenila predvsem v Vzmetarni, poslovni proces in ostale dejavnike kakovosti pa sta preverjala na ravni podjetja.

V povprečju sta sistem zagotavljanja kakovosti v STO ocenila z odlično oceno oziroma s 93,1 odst. točk. Tako je STO sprejet v skupino A in je postal redni Revozov dobavitelj. To ne pomeni, da lahko odslej vodstvo in zaposleni v STO spijo na lovorikah; do prihodnje presoje, ki bo v roku enega leta, morajo odpraviti pomanjkljivosti, ki so jih ugotovili tokrat, in obdržati vse dobre plati proizvodnje in poslovanja.

Za odlično oceno čestitamo vsem, ki so jo pomagali doseči, in jim želimo, da bi jim bila spodbuda za še boljše delo v prihodnje.

Več o presoji v STO bomo objavili v prihodnji številki Informativnega fužinarja.

M.P.

usklajevati predstavnik CPS inž. Ivan Pogačar.

Kakor je povedal **vodja projekta dipl. inž. Miran Poplaz**, so bili predstavniki naročnika z delom, opravljenim v STO, nadvse zadovoljni, kar je za vse sodelujoče velik uspeh, saj je bil to prvi tak stroj, ki so ga delali v tem obratu. Ukriviti, zavariti in strokovno položiti so morali množico hidravličnih cevi ter vkomponirati vrsto priključkov in posameznih delov, in vse jim je dobro uspelo. Stiskalnica je kombinacija hidravlike in pnevmatike s programskim vodenjem. Zaradi zahtevnosti izdelave stroja si je STO pridobil dobre reference za nadaljnje sodelovanje z Eumucem, pri čemer v prihodnje računajo na ugodnejši finančni rezultat.

Po besedah vodja projekta so si pri izdelavi tega stroja vsi sodelujoči zelo prizadevali, da je bilo delo opravljeno pravočasno in dobro. Čeprav niso mogli pričakovati materialne spodbude, so na delo prihajali še popoldne in ob sobotah in nedeljah.

Zahteven, zapleten stroj, ki se sicer kiti z napisom Eumuco, je nagrada za vse, ki so pri njegovi izdelavi sodelovali.

M.P.

REMONT VALJARNI

Remont ni domača beseda, vendar je to pojem, ki je imel nekoč v železarni čisto poseben pomen. Predstavljal je čas, ko gredo delavci težkih obratov na več ko zasluženi dopust, na njihova delovna mesta in agregate pa se zaženejo vzdrževalci in njihovi pomočniki, ki v času največje poletne vročine očistijo, pospravijo, obnovijo ali zamenjajo vitalne dele naprav ter tako omogočijo redno proizvodnjo v naslednjem letu. Domačim so se ponavadi pridružili še številni delavci iz zunanjih podjetij, predvsem gradbeniki in komunalci.

Zadnja leta letnim remontom ne dajejo več tolikšnega poudarka, kot so ga včasih; trajajo manj časa in pri delu sodeluje tudi manj ljudi. Razumljivo je, da tako ni mogoče opraviti toliko dela in da so obnove naprav manj temeljite. Nekateri menijo, da bomo posledice takega pristopa kmalu občutili, toda vzrok, da je tako, kot je, je v pomanjkanju sredstev, in za zdaj se proti temu še ne da nič storiti.

Sicer pa, kot povedo tisti, ki remonte načrtujejo in vodijo, tudi z manj ljudmi in z manj sredstvi naredimo vse, kar je nujno potrebno, da se lahko proizvodnja brez posebnega tveganja nadaljuje, oziroma po remontih znova začne.

O julijskem remontu v Valjarni je vodja strojnega vzdrževanja inž. Alojz Klančnik povedal:

"Pri remontu so sodelovali vsi delavci strojnega in elektro vzdrževanja Valjarne, valjarji, industrijski zidarji, zunanji izvajalci iz Hidromontaže in Koprema ter nekaj ljudi iz Logističnega centra.

Najprej je bila v popravilu kontrolna linija Tiede. Želeli smo, da se dela ne bi prekrivala, vendar nismo uspeli, saj smo kontrolno linijo popravljali od 6. do 15. julija, srednjo progo pa smo ustavili že 11. julija. Remont na progi je trajal do 23. julija, čez vikend smo naprave preizkušali na hladno, v ponedeljek, 25. julija, pa smo začeli s proizvodnjo profilov.

Pregledali in očistili smo celotno progo, opravili remont valjčnic, dvizhnik miz, pripravili nova ogrodja. V času letošnjega remonta smo posodobili varnostni sistem na prenosu glavnega pogona na valje. Med reduktorjem in prvim ogrodjem proge smo montirali nove kardanske osovine z varnostno sklopko. S tem smo

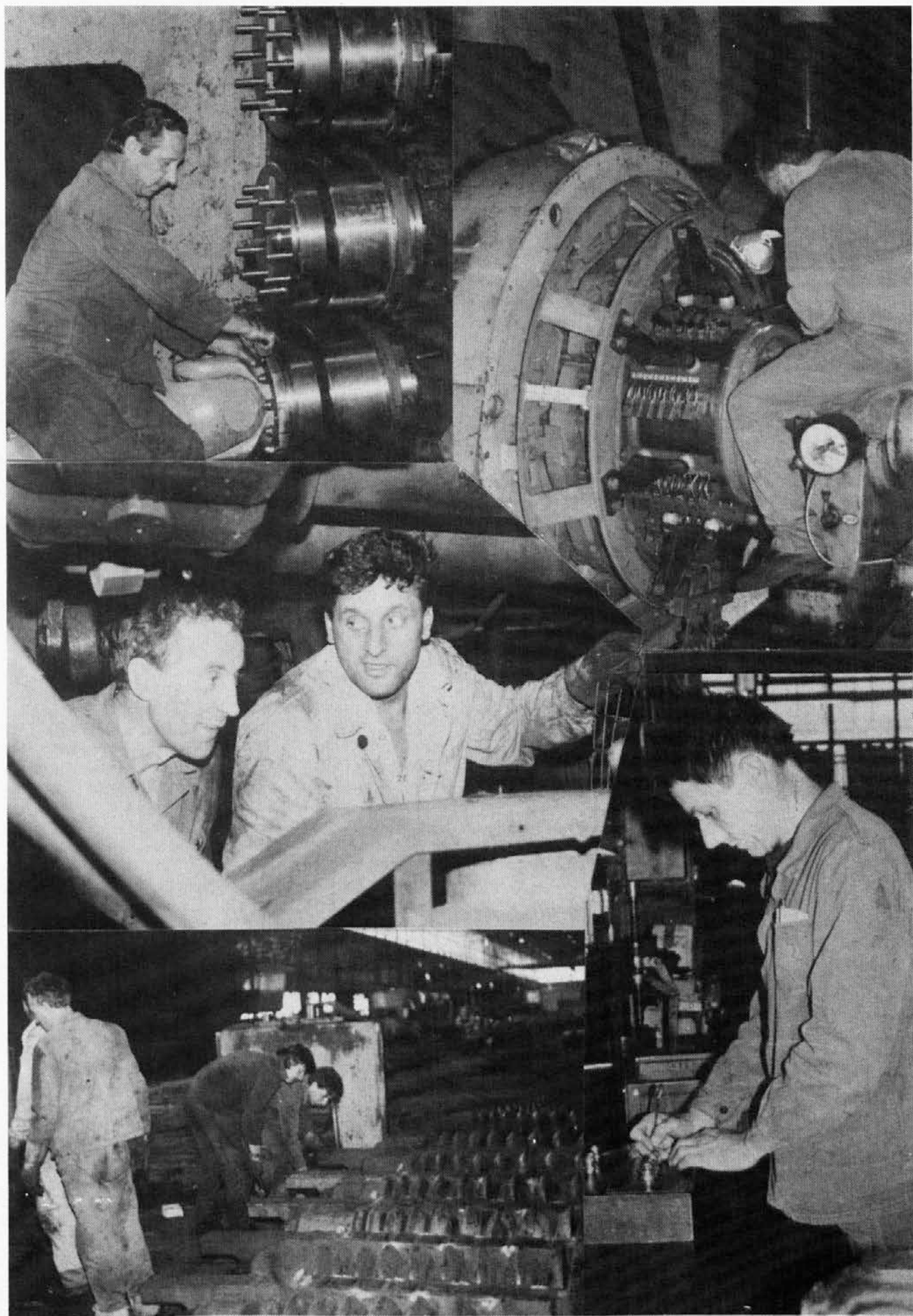
nadomestili zastarel način prenosa z glavnega pogona na valje. Varnostne sklopke in osovine, ki smo jih kupili od nemške firme Voith, se ne obrabljajo, njihova menjava pa je enostavna, tako da smo s to investicijo vzdrževanje srednje proge močno pocenili in olajšali. Prihodnje leto načrtujemo montažo teh sklopok na vseh ogrodjih. Tako bomo dosedanja sistem varnostnih sklopok, ki so se hitro obrabljale, zamenjali s sodobnim, vzdržljivejšim.

Ob remontu srednje proge v Valjarni so imeli precejšen delež tudi industrijski zidarji, ki so na novo obzidali obe ogrevni peči Ofag in opravili še druga remonturna dela na svojem področju. Omeniti pa moram še prispevek invalidov iz Logističnega centra. Skupino teh delavcev je vodstvo Valjarne poklicalo, da so očistili proizvodno halo in tudi spodnje, kletne prostore z valjarniški napravami.

Moram reči, da so se vsi, ki so sodelovali pri remontu, potrudili, da so delo dobro opravili. To velja tudi za delavce iz Logistike, čeprav so bili nekateri presenečeni, ko so videli, kakšno delo jih tu čaka. Nekateri ga tudi niso bili sposobni opravljati. Večina ljudi ne ve, da je srce Valjarne pod tlemi, kjer so delovne razmere zelo težavne."

Vodja elektro vzdrževanja Valjarne inž. Vladimir Ramšak je dejal, da so električarji letos na srednji progi opravili vse preventivne preglede na pogonskih napravah, očistili motorje, zamenjali izrabljene dele, potegnili nove kable za motorje za valjčnice. Ob pregledu so izdelali tudi načrt, katere dele in naprave bodo zamenjali ob prihodnjem letnem remontu.

Letni remont v Valjarni se s popravilom srednje proge ni končal, sledi mu še remont težke proge, ki naj bi bil opravljen v dneh od 15. do 27. avgusta. Glavno delo na tej progi bo menjava pogonskih osov in za lineale.

NOVI TEHNOLOŠKI CENTER V CELJU

TECOS - za uveljavitev orodjarn na zahtevnih trgih

V Sloveniji v okviru inštitutov že deluje 15 tehnoloških centrov. V kratkem bo v Celju z delom začel tudi Tecos - Razvojni center orodjarstva Slovenije. Pogodbo o njegovi ustanovitvi so v začetku julija podpisali predstavniki Ministrstva za znanost in tehnologijo, Gospodarske zbornice Slovenije in občine Celje. Tecos naj bi zagotavljal zlasti računalniško podporo pri razvoju orodij.

Prednosti sodelovanja s Tecosom

Slovenija - glede na število prebivalcev - dosega najvišjo gostoto orodjarskih firm, saj ima kar 150 družbenih in 350 zasebnih orodjarn, ki zaposlujejo 10 000 usposobljenih delavcev. Zato ne preseneča, da so si orodjarji izbrali slogan "Slovenija - evropska orodjarna".

Naloga Tecosa je, da te firme poveže in tako zagotovi slovenskemu orodjarstvu možnosti za uveljavljanje na zahtevnih trgih. Novi tehnološki center bo orodjarnam pomagal tudi pri pridobivanju standardov ISO 9000 in omogočal izobraževanje za trženje. V Celju so tudi prepričani, da bo razvojni center pospešil začetek visokošolskega študija orodjarstva. Pozneje nameravajo ustanoviti še testno izobraževalni center.

Podatki o Tecosu, povzeti iz dnevnega tiska, zvenijo zelo spodbudno. Kako pa o novem razvojnem centru razmišljajo v ravenjski orodjarni?

Kot je povedal **obratovodja Franc Kadiš, dipl. inž. str.**, ravenjski orodjarji pri nedavnem podpisovanju pogodbe o ustanovitvi Tecosa zaradi poznega povabila sicer niso bili prisotni (nenazadnje so jo sklenili na t.i. višjih ravneh, Ministrstvo za gospodarske dejavnosti pa je v zadnjem trenutku od nje odstopilo), vendar pa dogajanja spremljajo. Pričakujejo, da bodo slovenske orodjarne pogodb o sodelovanju z razvojnimi centri podpisale septembra.

"Do zdaj načrtovanega in institucionaliziranega sodelovanja med orodjarnami ni bilo: za stike je še najbolj skrbela GZS, v glavnem pa so potekali na osebni ravni. To pomanjkljivost naj bi odpravil Tecos, ki bo imel bazo podatkov o orodjarnah, zato bo sedaj mogoče hitreje najti poslovnega partnerja. Prek Tecosa povezane slovenske orodjarne bodo lažje enotno nastopale na trgih in druga drugi ne bodo nelojalna konkurenca.

Tecos bo strojno in programsko opremo, ki bo omogočala računalniško podprt razvoj orodij, nabavil pod ugodnimi kreditnimi pogoji. To je zelo draga oprema, ki si je večina orodjarn ne more privoščiti. Cene storitev Tecosa bodo zaradi popusta pri nakupu opreme in neprofitnega delovanja nizke, vendar se sprašujem, koliko časa bo lahko neprofitna ustanova sledila zahtevam trga. Mislim, da se bo v treh letih preoblikovala v podjetje.

Organiziranega izobraževanja s področja orodjarstva sedaj ni. Tecos pa bo pripravljala specialistična izobraževanja komercialistov in tehnikov. Orodjarne bodo lahko poslale delavce za mesec ali dva na

usposabljanje v Celje, kjer bodo reševali različne praktične naloge."

Razvojni funkcija v skladu s tržnimi zahtevami

Obratovodja orodjarne Franc Kadiš tudi meni, da je sodelovanje s Tecosom vsekakor nujno, saj bodo stiki med orodjarnami potekali v glavnem prek njega. Kdor ne bo zraven, bo to kmalu občutil.

Ker predstavlja konstrukcija orodij velik delež cene izdelka, in ker bo Tecos te storitve nudil po ugodni ceni, bodo tisti, ki bodo tovrstne računalniške izdelke naročili v Celju, konkurenčnejši od drugih.

"V naši orodjarni si takšne opreme in računalniškega softvera, kot ga bo imel Tecos, seveda ne moremo privoščiti. Za risanje konstrukcij izdelkov uporabljamo računalniški program AVTOCAD, kar pomeni, da smo risalne deske zamenjali z osebnimi računalniki. Razvoj orodij poteka v oddelku Razvoj proizvodnje in tehnologije STO. Nedavno smo določili skupino konstrukterjev (sestavljajo jo dipl. inž., inž. in tehnik), ki se bo večino časa ukvarjala predvsem z razvojem orodij. Predvidevamo, da bomo dolgoročno potrebovali pet konstrukterjev, saj bo močnejša ekipa sposobna izpeljati tudi večje projekte in se lažje prilagajati zahtevam kupcev glede dobavnih rokov - od naročila do odpreme naj bi pretekli največ štirje meseci."

Novi obratovodja (vođenje Orodjarne je prevzel 1. 4. 1994) razmišlja tudi o nadaljnjem razvoju Orodjarne, predvsem o polserijski proizvodnji rezilnega orodja, po katerem povprašuje slovenski in tuji trg, ter o izdelavi orodja za avtomobilsko industrijo, pri čemer bi želeli sodelovati s francoskimi orodjarnami.

Julijska realizacija v Orodjarni je višja kot junijska, in takšno si bodo prizadevali obdržati tudi v prihodnjih mesecih. Po Kadiševem mnenju zaposleni veliko časa porabijo za različna popravila izdelkov, vzroki za to pa so slaba organizacija dela, neizdelan koncept planiranja proizvodnje, pomanjkljiva tehnologija, kratki dobavni roki in otopelost zaposlenih.

Čeprav je za veliko pomanjkljivosti kriv t.i. človeški faktor, pa obratovodja Kadiš, ki je na novem delovnem mestu kar zadovoljen, opozarja, da "vse ni odvisno le od ljudi, temveč tudi od splošne situacije v podjetju in prihodnjega lastninenja le - tega."

Če bo Tecos zaživel tako, kot so načrtovali, bomo o podrobnejšem sodelovanju ravenjske orodjarne z njim gotovo še pisali.

PROJEKT "VODENJE" V METALU

ZNAJANJE IN USTREZEN ODNOS DO PODREJENIH - POGOJA ZA USPEŠNO VODENJE

Da je to res, so spoznali v Metalu, in zato nedavno sestavili skupino, ki pripravlja projekt Vodenje. Čeprav so se člani tima sestali šele enkrat in potem zapisali zgolj okvirne usmeritve, jih predstavljamo zaradi več razlogov: aktualnosti, ponovnega poudarjanja pomena človeka v proizvodnji in odnosa do podrejenih, možnosti, da bodo tudi v drugih družbah začeli razmišljati drugače ...

SPREMEMBE OD VRHA NAVZDOL

Projektno skupino vodi direktor Metala dipl. inž. Stanko Petovar, v njej pa so še sekretarka projekta dipl. psih. Milena Gartner - Delopst in sedem članov: Blanka Kaker, dipl. inž., Kristijan Zalesnik, dipl. inž., Marija Praper, dipl. oec., Borut Urnaut, dipl. inž., Rudolf Rajzer, dipl. oec., Gabi Urnaut, dipl. inž. in dr. Milan Švajcar, dipl. inž..

S projektom želijo doseči dva cilja:

- pridobiti in razviti nova znanja s področja vodenja, saj ga zlasti tehnična inteligenca med rednim šolanjem ni bila deležna, v praksi pa opaza, da bi ji družboslovno znanje pomagalo v stikih z ljudmi, in

- oblikovati enotno kulturo v podjetju, kar bolj enostavno povedano pomeni, da želijo, seveda dolgoročno, doseči večjo pripadnost zaposlenih podjetju, preprečiti njihov odhod v druge družbe in povečati delovno učinkovitost že zaposlenih, kar bi spodbujalo tudi prihod kakovostnega kadra in na koncu - polepšalo image podjetja.

V projekt bodo postopoma vključevali vse vodje, letos predvsem I. nivo ali posloводство, prihodnje leto pa še II. nivo ali obratovodje in vodje oddelkov ter III. nivo oziroma delovodje. Skupaj jih je okrog 50.

V Metalu izhajajo iz spoznanja, da je za ustvarjalno vodenje nujna uspešna komunikacija, o kateri pa znanja primanjkuje, zato bodo cilje projekta dosegli predvsem z naslednjimi metodami dela:

predavanji, delavnicami, treningom in samoizobraževanjem. K sodelovanju bodo povabili tudi "zunanje" predavatelje (niso se še odločili, katere), predvsem pa se bodo opirali na lastne zaposlene, ki imajo potrebna znanja, izkušnje in dobro poznajo razmere v podjetju. Trenutno so npr. trije vodilni delavci vključeni v podiplomski študij managementa, jeseni pa bodo še trem mladim in perspektivnim komercialistom omogočili, da dosežejo magistrski naslov iz managementa.

Projektna skupina je v letošnji program usposabljanja posloводства uvrstila šest tem; prvo so poslovodniki in obratovodje obdelali že julija. Sedaj sledijo kratke počitnice, septembra pa se bo izobraževanje nadaljevalo.

Vodstveni vrh Metala bo do konca leta osvojil naslednja znanja in spretnosti:

- Uvod: Predstavitev ustvarjalnega managerja - komunikacija (3 ure, izvajalca: S. Petovar, M. Gartner-Delopst)
- Sodobne tehnike vodenja sestankov (film, 6 ur, 7 managerskih tehnik, izvajalci: notranji in zunanji predavatelji: K. Zalesnik, A. Pavše)
- Trening uspešnosti (4 ure, izvajalka: M. Gartner-Delopst)
- Poslovna etika (3 ure, delavnica, izvajalec: S. Petovar)
- Motivacija (film, 3 ure, izvajalci: E. Gladež, M. Gartner-Delopst, zunanji predavatelj)
- Obvladovanje stresa (6 ur, izvajalca: M. Gartner-Delopst in zunanji predavatelj).

PONOVNO POUČARJANJE (PREHITRO) POZABLJENEGA?!

Usposabljanje vodilnih in vodstvenih ljudi v Metalu bi morda lahko - na prvi pogled - imeli zgolj za eno od mnogih oblik in vsebin izobraževanja, ki kljub krizi (ali pa prav zato) potekajo v železarskih družbah.

Mimogrede, v "boljših, bogatejših" letih je bilo izobraževanje zaposlenih bolj množično, morebiti tudi ne vedno najbolj domišljeno izbrano in kakovostno izpeljano. Nenazadnje se spominjamo tudi različnih poskusnih konceptov izobraževanja managerskega kadra, ki so ostali na pol poti ...

Pristop k usposabljanju vodstva v Metalu obeta, da v podjetju vedo, kaj želijo z njim doseči. Spoznali so, da je avtoritarni način vodenja mogoče kratkoročno in v določenih razmerah uspešen, dolgoročno pa vsekakor ne.

Nič ni narobe, da gre za spoznanja samega vodstva, saj so podrejeni sedaj manj kritični do negativnih pojavov v

podjetjih (vsaj javno). Spodbudno je, da so neprimerno vodenje identificirali kot problem, ki ga je treba rešiti. Pozitivno je, da so t.i. človeškemu faktorju spet priznali pomen, ki smo ga v zadnjem času zanemarjali. Zato želja, da projekt Vodenje v Metalu uspe, ni zgolj fraza.

A.Č.

VODILO ZAPOSLENIH V METALU

**S SKUPNIMI MOČMI BOMO DOSEGLI:
POGUM = SPOZNATI RESNICO
MODROST = PREPOZNATI PRAVO POT
ZNAJANJE = PRAVO OROŽJE BOJA
PRESOJO = KDO NAM LAHKO POMAGA
ZVITOST = DOSEČI CILJ**

ŠPORT

PLAVANJE

Plavalci in plavalke ravskega Fužinarja so se 9. julija udeležili tradicionalnega mitinga za Lučkin memorial v Trbovljah. V konkurenci kadetov in kadetinj se je najbolj izkazal Primož Abraham, ki je osvojil 1. mesto v disciplini 100 m delfin. Matjaž Čepelnik je bil 4., Anja Srebotnik pa 6. v prsnem slogu. Med dečki in deklicami je Tanja Merzdovnik odlično plavala na 100 m prsno in prehitela vse svoje konkurentke, medtem ko je v disciplini 100 m delfin osvojila 5. mesto. K uspehu

in 5. mesto na 100 m hrbtno. Matjaž Čepelnik je bil tretji na 200 m prsno in četrti na polovico krajši progi. Anja Srebotnik je osvojila bronasto odličje na 200 m prsno, poleg tega se je še trikrat uvrstila v veliki finale, kjer je bila četrta, peta in sedma v prsnem in hrbtnem slogu.

V Ljubljani je bilo 16. in 23. julija letno ekipno plavalno prvenstvo Slovenije za mlajše dečke in deklice. Od petih plavalcev in plavalk Fužinarja je največji uspeh dosegla Tanja Kumprej, saj si je priplavala kar štiri zlate medalje, poleg tega pa

Fužinarjevih tekmovalcev sta svoj delež prispevala tudi Miha Tisovnik, ki je bil drugi, in Špela Fras, ki je bila tretja - oba na 100 m hrbtno.

Od 22. do 24. julija je v Krškem potekalo letno državno prvenstvo Slovenije za mladinske in kadetske kategorije. Plavalci Fužinarja so pod vodstvom trenerke Mete Črešnar nastopili le v konkurenci kadetov in kadetinj, uvrstitve trojice najboljših pa so bile naslednje: Primož Abraham je zmagal v disciplini 100 m delfin, poleg tega je osvojil še 4. mesto na 200 m delfin

dosegla še po tretje, četrto in peto mesto. Maja Majerič je osvojila četrto in peto mesto. Ekipno so bili plavalci in plavalke Fužinarja deseti.

ATLETIKA

Državnega prvenstva za mlajše mladince in mladinke, ki je bilo 1. in 2. julija v Novi Gorici, so se udeležili tudi tekmovalci KAK Ravne. Dosegli so nekaj imenitnih uvrstitev. Naslove državnih prvakov sta osvojila Marko Kobovc v teku na 300 m in Andrej Repanšek v teku na 2000

m. Mojca Leitinger je bila tretja na 600 m, šesti mesti pa sta si pritekla Pavel Pori in Andrej Blagotinšek na 2000 m oz. 1000 m dolgih progah. Ravenska štafeta deklet (4 x 300 m) je v postavi Navotnik, Krejan, Šegel in Leitinger osvojila 5. mesto.

Na absolutnem članskem državnem prvenstvu v Velenju, 8. in 9. julija, so opozorili nase tudi tekači in tekačice iz Koroškega atletskega kluba, ki jih vodi trener Zdravko Kotnik. V teku na 800 m so kar štirje Ravenčani nastopili v finalu. Drugo mesto je pripadlo Janezu Šternu, peti je bil Luka Leitinger, šesti Robi Brezovnik in osmi Marko Kobovc. Pri članicah je v tej disciplini Mojca Leitinger dobila bronasto odličje. Na polovico krajši progi, torej na 400 m, je bil Leitinger 4., Kobovc pa 7., medtem ko je pri dekletih Mojca Leitinger osvojila 5. mesto. Z odličnim nastopom na 5000 m je Slovenjgradčanka Veronika Zupanc, ki teče za KAK Ravne, dokazala, da jo kot tekačico na srednje in dolge proge čaka še lepa atletska kariera. Osvojila je namreč 3. mesto v konkurenci članic, na 3000 m dolgi progi pa je bila šesta. Pohvaliti velja tudi ravensko moško štafeto 4 x 400 m, saj so si fantje v postavi Brezovnik, Štern, Kobovc in Leitinger pritekli srebrno odličje in le za nekaj korakov zaostali za prvouvrščeno štafeto Kladivarja Celje.

V Nitri na Slovaškem je bil 13. julija peterboj članskih atletskih reprezentanc Velike Britanije, Madžarske, Slovaške, Hrvaške in Slovenije. V naši izbrani vrsti je nastopil tudi Ravenčan Luka Leitinger, ki je v teku na 400 m osvojil 5. mesto med deseterico tekačev. Poleg tega je Luka tekel še v slovenski štafeti 4 x 400 m, ki je osvojila 4. mesto.

V Košicah na Slovaškem, kjer je bil 16. julija troboj mladinskih atletskih reprezentanc Madžarske, Slovaške in Slovenije, pa so nastopili trije tekači ravskega kluba. Kobovc je bil v teku na 800 m 4., Repanšek na 1500 m 5. in Leitingerjeva na 800 m 6.

Poleg tega je Marko Kobovc tekel še v slovenski štafeti 4 x 400 m, ki je bila tretja. Povedati velja, da so bili naši mladinci in mladinke v obeh konkurencah zadnji, zmagali pa sta reprezentanci Madžarske.

NOGOMET

Nogometaši Korotana Suvela, ki letos prvič nastopajo v najvišjem razredu slovenskega nogometa, so že odigrali dve koli, saj se je prvenstvo pričelo 7. avgusta. Tretjeligaši, kjer bosta od koroških klubov v letošnji sezoni znova igrala Dravograd in Slovenj Gradec, bodo začeli tekovati 20. avgusta. V 4. ligi ali 1. medobčinski ligi NZ Maribor bodo v novo prvenstvo krenili konec avgusta.

V tej ligi bodo letos nastopila kar štiri nogometna moštva iz koroške regije. Že v pretekli sezoni so v njej igrali Peca iz Črne, Akumulator iz Mežice in Kozjak iz Radelj, tej trojici pa so se pridružili še nogometaši ravskega Fužinarja, ki so bili v preteklem prvenstvu prvaki 2. medobčinske lige. Na Ravnah so se za tekovanje marljivo pripravljali pod vodstvom novega (starega) trenerja Iva Kokalja, ki je zamenjal Mira Omana. Kot nam je povedal predsednik kluba Bojan Jehart, so priprave članskega moštva potekale od 18. julija dalje. Trener ima na voljo prek 20 igralcev, med njimi pa je kar nekaj novih, ki so okrepili ravnski klub. Tako so iz Korotana Suvela prišli: vratar Marko Ažman ter igralca Matjaž Nabernik in Aleš Brglez, iz Dravograda Sašo Steharnik in Uroš Konič, od vojakov pa se je vrnil Robert Zancan. Bojan Jehart pravi, da bi s temi okrepitvami in pa z marljivim treniranjem ter s pravilnim pristopom k igri lahko računali na uvrstitev v zgornjo polovico lestvice. Seveda jih pesti veliko pomanjkanje finančnih sredstev, sponzorje je zelo težko pridobiti. Ostali so tudi brez pomožnega igrišča.

Pri Fužinarju je trenutno včlanjenih več kot 80 nogometašev, med katerimi je največ mladih. Poleg

članske imajo še dve pionirski ekipi, za kateri skrbijo Peter Štehar in njegova pomočnika Štefan Kuserbanj in Miroslav Tihi, ter kadetsko ekipo, ki jo vodi trener Ivan Rožič in njegov pomočnik Edi Klep. Dobro delo z mladimi je pogoj za prihodnji razcvet ravnanskega nogometa; tako menijo tudi odborniki in strokovni delavci v klubu, zato ga podpirajo in prosijo za pomoč tudi druge.

Ivo Mlakar

ŠPORTNO PLEZANJE IN ALPINISTIČNE NOVICE

V poletni sezoni se je povečala tudi plezalna dejavnost članov AO Ravne.

Dani Vezonik je v plezališču Kotečnik v Libojah preplezal smeri Katarza (7b+/c) in Srebrna streha (7b), v Predvoru pri Kranju: Vso srečo ti želim (7a+) in Sova (7b) na pogled ter v Topli: Asterix (7c).

Brane Vezonik je v Topli preplezal Asterix (7c) in nove smeri (projekte): Hudl (7a+), Ulica prismuknjenih (6c/6c+), Pungrat (6b+/6c), Binkoštni čoli (7a+). Vsi projekti so opremljeni z vijaki, ki jih je prispevala trgovina Duma, d.o.o. z Raven.

V Mlinarjevi peči na Jezerskem je Brane splezal

smer Lipa (7b+/7c), v Bohinju pa smer Japonske kroglice (7c), kar je šele druga slovenska ponovitev. Plezal je tudi v Libojah: Katarza (7b+/7c).

Franjo Prepadnik je v Libojah preplezal smer Bambus (6c+).

Zala Žaže je v Ospu splezala smer Kurčji rog (6c+).

David Čreslovnik in Metod Horjak sta v Bohinju preplezala smer Veseli Bohinjc (6b+) na pogled.

Alpinista Stanko in Iztok Mihev sta v Raduhi splezala prvenstveno smer: Spominska Meh - Rotovnik (VI A3).

Za konec velja omeniti plezalni tabor v Bohinju od 10. do 13. 7. 1994. Udeležili so se ga osnovnošolci, člani plezalnega krožka: Matjaž Šerkezi, Dalibor in Daliborka Petrovič, Matjaž Gorenšek, Matej Rošar, Vinko Skitek in Tanja Špeglič. Tabor sta vodila inštruktorja športnega plezanja Brane Vezonik in Metod Horjak. Preplezali so več smeri od 3. do 5. stopnje.

U.V.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in brata

Marka Šteharika

se iskreno zahvaljujemo Pihalnemu orkestru ravnanskih železarjev za žalostinke, g. župniku za pogrebni obred in Mitji Šipku za poslovinne besede ter sosedom in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče in ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

KADROVSKA GIBANJA

25.7.1994 je bilo v družbah, naslednicah Železarne Ravne, zaposlenih 3985 delavcev. Od zadnje objave podatkov (21.6.1994) so družbe v delovno razmerje sprejele 16 delavcev, 41 pa so jih odjavile.

Družba	Št. zaposlenih
METAL	1239
JEKLOLIVARNA	417
ARMATURE	198
STO	583
STROJI	515
NOŽI	191
ENERGETIKA	103
LOGISTIČNI CENTER	378
TRANSLOG	1
TRANSKOR	78
DE PROFUNDIS	95
VOGARD (ZASČITA)	76
SERPA	111

FLUKTUACIJA

SKLENITVE DELOVNEGA RAZMERJA

Največ (7) delavcev je zaposlila Jeklolivarna, Metal 4, STO 3, po enega pa Logistični center in Transkor.

PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA

Invalidsko se je upokojilo 13 delavcev, sporazumno je delovno razmerje prekinilo 7 delavcev, 15 jih je odšlo z odpravnino (9 z odpravnino kot trajni presežek, 4 so jo dobili za samozaposlitev in 2 za zaposlitev pri drugem delodajalcu). 3 delavcem je poteklo delovno razmerje za določen čas, 2 po sklepu disciplinske komisije, 1 delavec pa je odšel na služenje vojaškega roka.

Po podatkih strokovne službe pripravila A.C.

Ustanoviteljica Informativnega fužinarja je bila Železarna Ravne, sedaj pa izhaja za naslednja železarska podjetja: SŽ - Metal Ravne, d.o.o., SŽ Jeklolivarno Ravne, d.o.o., SŽ - STO Ravne, d.o.o., SŽ - Stroje Ravne, d.o.o., SŽ - Nože Ravne, d.o.o., SŽ - Armature Muta, in Energetiko Ravne, d.o.o., ter dve zasebni družbi Vogard, d.o.o. in Transkor, d.o.o.

Pripravlja: Medicalgraf Prevalje, d.o.o. (Fužinar Ravne, d.o.o.).

Uredništvo: glavna in odgovorna urednica mag. Andreja Čibron - Kodrin, novinarka in lektorica Mojca Potočnik, novinarka Irena Nagernik, tehnična urednica Jelka Jamšek.

Tel: 0602 21-131, urednica int. 6305, tajništvo 6753, novinarki 6304.

Tisk: Grafika & Gergek Prevalje.

Glasilo se po mnenju Ministrstva za informiranje (št. 23/128-92) šteje med proizvode, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

Spoštovani!

Vabimo Vas, da zamenjate vaš lastninski certifikat za delnice pooblašene investicijske družbe

Zlati DUKAT, d.d.,

Stara ulica 1, 62390 Ravne na Koroškem, tel.: 22-855,

ki smo jo ustanovili z namenom, da občanom občin Radlje ob Dravi, Dravograd, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec in Velenje ponudimo možnost, da svoj kapital združijo in naložijo v svoji regiji. Družbo vodijo in nadzirajo ljudje, ki živijo in delajo v tem okolju.

Pooblašena investicijska družba Zlati DUKAT, d.d. bo kupila delnice najboljših podjetij iz različnih gospodarskih panog (prehranska industrija, kemična in farmacevtska industrija, kmetijstvo, trgovina, turizem, storitvene dejavnosti in gostinstvo ipd.).

Za vpis potrebujete osebno izkaznico oz. potni list. Brezplačne lastninske nakaznice vam bodo izpolnili naši zastopniki.

Certifikate lahko zamenjate za delnice tudi v primeru, če ste izgubili vaš lastninski certifikat.

Z dodatnimi informacijami vam bodo z veseljem ustregli naši zastopniki na vpisnih mestih.

Najbližji vpisni mesti sta:

- **Sindikat družb SŽ** na lokaciji Ravne, tel. 21-131, int. 6782 in 6785 ter
- **SIRD, d.o.o.**, Koroška cesta 14, tel. 22-365 ali 21-131, int. 5229.

Pooblašeno investicijsko družbo Zlati Dukat, d.d. upravlja

PROBANKA - družba za upravljanje, d.d. Maribor, Strossmayerjeva 11, 62000 Maribor, tel.: (062) 226-213, 226-851.

Direktor
Radovan Stonič, dipl. oec.

NAVODILA AVTORJEM za pripravo člankov za objavo v Informativnem in Koroškem fužinarju

Da bi pocenili tiskarske stroške, skrajšali čas od prejema članka do njegove objave in prepustili avtorju končno odgovornost za morebitne neodkrita tipkarske napake, kaže izrabiti možnosti, ki jih danes ponuja namizno založništvo.

Avtor lahko pošlje članek napisan klasično - s pisalnim strojem ali tudi v rokopisu. Zaželeno pa je, da odda uredništvu članek oz. besedilo, napisano na računalnik z urejevalnikom besedil, in sicer v WORDSTARU, verzija 4.

Avtorje prosimo, da pošljejo uredništvu diskete z oznako datoteke na papirju. Pri pisanju besedil na računalnik naj upoštevajo naslednja navodila, saj le-ta precej olajšajo nadaljnje delo pri pripravi za tisk:

- ne puščajte praznega prostora pred ločili (pikami, vejicami, dvopičji) in za predklepaji oziroma pred zaklepaji
- puščajte prazen prostor za vsemi ločili (pikami, vejicami, dvopičji, razen za decimalno vejico)
- besedilo napišite z malimi črkami (razen velikih začetnic in kratic)
- besedilo naj ne vsebuje deljenih besed na koncu vrstic.

K sodelovanju vabimo vse stare, pa tudi nove sodelavce.

Še je čas za oddajo člankov za jesensko številko Koroškega fužinarja!